

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
סוטה-המקנא	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(שופטים יג) ויגדל הנער ויברכהו ה'											◇
במה ברכו?											^
שברכו באמתו, אמתו כבני אדם וורעו כנחל שוטה.	רב יהודה אמר רב:										◇
(שופטים טז) ויקרא שמשון אל ה' ויאמר ה' אלהים זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים - אמר רב, אמר שמשון לפני הקב"ה: רבש"ע, זכור לי עשרים שנה ששפטתי את ישראל, ולא אמרתי לאחד מהם העבר לי מקל ממקום למקום.	[רב]										◇
(שופטים טו) וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים											◇
מאי שנא שועלים?											^
אמר שמשון: יבא שועל שחזור לאחוריו, ויפרע מפלשתים שחזרו בשבועתן.	רבי איבו בר נגדי א"ר חייא בר אבא:										◇
בין כתיפיו של שמשון ששים אמה היה, שנאמר: (שופטים טז) וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחזו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתיפיו, וגמירי, דאין דלתות עזזה פחותות משיש אמה.	תניא, א"ר שמעון החסיד:										◇
(שופטים טז) ויהי טוחן בבית האסורים - א"ר יוחנן: אין טחינה אלא לשון עבירה, וכן הוא אומר: (איוב לא) תטחן לאחור אשתי, מלמד, שכל אחד ואחד הביא לו את אשתו לבית האסורים כדי שתעבר הימנו.	[רבי יוחנן]										◇
היינו דאמרי אינשי: קמי דשתי חמרא - חמרא, קמי רפוקא גרידיא - דובלא.	רב פפא:										◇
כל המזנה - אשתו מזננת עליו, שנאמר: (איוב לא) אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבת, וכתיב: תטחן לאחור אשתי ועליה יכרעון אחרין. והיינו דאמרי אינשי: איהו בי קארי, ואיתתיה בי בוציני.	וא"ר יוחנן:										◇
שמשון דן את ישראל כאביהם שבשמים, שנאמר: (בראשית מט) דן ידין עמו כאחד וגו'.	וא"ר יוחנן:										◇
שמשון על שמו של הקב"ה נקרא, שנאמר: (תהלים פד) כי שמש ומגן ה' אלהים וגו'.	וא"ר יוחנן:										◇
אלא מעתה, לא ימחה											?
אלא מעין שמו של הקב"ה, מה הקב"ה מגין על כל העולם כולו, אף שמשון מגין בדורו על ישראל.											◇
בלעם חיגר ברגלו אחת היה, שנאמר: (במדבר כג) וילך שפי שמשון חיגר בשתי רגליו היה, שנאמר: (בראשית מט) שפיפן עלי ארץ.	וא"ר יוחנן:										◇
חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה, וכולן לקו בהן: שמשון בכחו, שאול בצוארו, אבשלום בשער, צדקיה בעיניו, אסא ברגליו.	ת"ר:										◇
שמשון בכחו, דכתיב: (שופטים טז) ויסר כחו מעליו											■ ■
שאול בצוארו, דכתיב: (שמואל א' לא) ויקח שאול את החרב ויפל עליה											■ ■
אבשלום בשער, כדבעינן למימר קמן											■ ■
צדקיה בעיניו, דכתיב: (מלכים ב' כה) ואת עיני צדקיה עור											■ ■
אסא ברגליו, דכתיב: (מלכים א' טו) רק לעת זקנתו חלה את רגליו											■ ■
שאחזתו פדגרא.	ואמר רב יהודה אמר רב:										■ ■
היכי דמי פדגרא?	מר זוטרא בריה דרב נחמן לרב נחמן:										^
כמחט בבשר החי.	א"ל: [רב נחמן]										!
מנא ידע?											?
מיחש ויה חש ביה	איכא דאמרי:										!
מרביה שמע ליה	איכא דאמרי:										!
(תהלים כה) ה' ליראיו ובריתו להודיעם.	איכא דאמרי:										!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-המקבא		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מפני מה נענש אסא? מפני שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שנאמר: (מלכים א' טו) והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי	דרש רבא:									■	◇
מאי אין נקי?										^	
אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה.	רב יהודה אמר רב:									!	◇
כתיב: (שופטים יג) וירד שמשון תמנתה, וכתיב: (בראשית לא) הנה חמיך עולה תמנתה										?	◇
שמשון שנתגנה בה - כתיב ביה ירידה, יהודה שנתעלה בה - כתיב ביה עליה.	רבי אלעזר:									!	◇
שתי תמנאות היו, חדא בירידה וחדא בעליה.	רבי שמואל בר נחמני:									!	◇
חדא תמנה הואי, דאתי מהאי גיסא - ירידה, ודאתי מהאי גיסא - עליה, כגון ורדוניא ובי בארי ושוקא דנרש.	רב פפא:									!	◇
(בראשית לא) ותשב בפתח עינים - א"ר אלכסנדר: מלמד, שהלכה וישבה לה בפתחו של אברהם אבינו, מקום שכל עינים צופות לראותו.	[רבי אלכסנדר]									■	◇
מקום הוא ששמו עינים, וכן הוא אומר: (יהושע טו) תפוח והעינים.	רב חנין א"ר:									■	◇
שנתנה עינים לדבריה כשתבעה, אמר לה: שמא נכרית את? אמרה ליה: גיורת אני שמא אשת איש את? אמרה ליה: פנויה אני שמא קיבל בך אביך קידושין? אמרה ליה: יתומה אני שמא טמאה את? אמרה ליה: טהורה אני.	רבי שמואל בר נחמני:									■	◇
(בראשית כא) ויטע אשל בבאר שבע - אמר ריש לקיש: מלמד, שעשה פרדס ונטע בו כל מיני מגדים.	[ריש לקיש]									■	◇
פרדס	חד [רבי יהודה/ורבי נחמיה]									■	◇
פונדק.	וחד [רבי יהודה/ורבי נחמיה]									■	◇
בשלמא למ"ד פרדס, היינו דכתיב ויטע אלא למ"ד פונדק, מאי ויטע?										?	
כדכתיב: (דניאל יא) ויטע - אהלי אפדנו וגו'.										!	
ויקרא שם בשם ה' אל עולם - אמר ריש לקיש: אל תיקרי ויקרא אלא ויקריא, מלמד, שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב, כיצד? לאחר שאכלו ושתו עמדו לברכו, אמר להם: וכי משלי אכלתם? משל אלהי עולם אכלתם, הודו ושבתו וברכו למי שאמר והיה העולם.	[ריש לקיש]									■	◇
(בראשית לח) ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה										■	◇
משום דכסתה פניה חשבה לזונה?										?	
שכסתה פניה בבית חמיה	רבי אלעזר:									!	◇
כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה - זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים. מנלן? מתמר.	דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן:									■	!
נביאים, דכתיב: (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ										■	!
מלכים, מדוד										■	!
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו, אמוץ ואמציה אחים הוו.	דאמר רבי לוי:									■	!
(בראשית לח) היא מוצאת										■	◇
היא מיתוצאת מיבעי ליה										?	
לאחר שנמצאו סימניה בא סמאל וריחקן, בא גבריאל וקירבן. היינו דכתיב: (תהלים נו) למנצח על יונת אלם רחוקים לדוד מכתם	רבי אלעזר:									!	◇
משעה שנתרחקו סימניה נעשית כיונה אילמת	רבי יוחנן:									!	◇
לדוד מכתם - שיצא ממנה דוד שהיה מך ותם לכל.										!	◇
דבר אחר: מכתם - שהיתה מכתו תמה, שנוולד כשהוא מהול.										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבר אחר: מכתם - כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו ללמוד תורה, כך בגדולתו.											!	◇
(בראשית לח) והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה												◇
ותימא ליה מימך											?	
נח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא, ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:										!	◇
מנלן?											^	
מתמר.											!	
(בראשית לח) הכר נא - א"ר חמא ברבי חנינא: בהכר בישר לאביו, בהכר בישרוהו, בהכר בישר - (בראשית לו) הכר נא הכתנת בנך היא, בהכר בישרוהו - הכר נא למי.	[רבי חמא ברבי חנינא]											◇
נא - אין נא אלא לשון בקשה, אמרה ליה: בבקשה ממך, הכר פני בוראך ואל תעלים עיניך ממני.												◇
(בראשית לח) ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני - היינו דאמר רב חנין בר ביזנא א"ר שמעון חסידא: יוסף שקדש ש"ש בסתר - זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה, דכתיב: (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו, יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא - זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה. כיון שהודה ואמר צדקה ממני, יצתה בת קול ואמרה: אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור, חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור מאן נינהו? חנניה מישאל ועזריה.	[רב חנין בר ביזנא א"ר שמעון חסידא]											◇
צדקה ממני												◇
מנא ידע?											?	
יצתה בת קול ואמרה: ממני יצאו כבושים.											!	◇
(בראשית לח) ולא יסף עוד לדעתה - אמר שמואל סבא חמוה דרב שמואל בר אמי: כיון שידעה שוב לא פסק ממנה, כתיב הכא: ולא יסף עוד לדעתה, וכתב התם: (דברים ה) קול גדול ולא יסף.	[שמואל סבא חמוה דרב שמואל בר אמי משמיה דרב שמואל בר אמי]											◇
אבשלום נתגאה בשערו וכו'.												■
אבשלום בשערו מרד, שנאמר: (שמואל ב' יד) וכאבשלום לא היה איש יפה וגו' ובגלחו את ראשו (וגו') והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך	ת"ר:											◇
אבן שאנשי טבריא ואנשי ציפורי שוקלים בה	תנא:											■
לפיכך נתלה בשערו, שנאמר: (שמואל ב' יח) ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רוכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויאחזו ראשו באלה ויותן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר, שקל ספסירא בעא למיפסקיה												■
באותה שעה ראה גיהנם נבקע שאול מתחתיו.	תנא דבי רבי ישמעאל:											■
(שמואל ב' יט) וירגז המלך ויעל על עליית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני.												◇
הני תמניא בני למה?											?	
שבעה, דאסקיה משבעה מדורי גיהנם											!	
ואידך											?	
דקריב רישיה לגבי גופיה	איכא דאמרי:										!	
דאייתיה לעלמא דאתי.	ואיכא דאמרי:										!	
(שמואל ב' יח) ואבשלום לקח ויצב לו בחייו												◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

		Talmud Navigator												
סוטה-המקנא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מימרא	מאי לקח?												^	
שלקח מקח רע לעצמו.	ריש לקיש:												!	◇
את מצבת אשר בעמק המלך וגו' - א"ר חנינא בר פפא: בעצה עמוקה של מלכו של עולם, דכתיב: (שמואל ב' יב) הנני מקים עליך רעה מביתך.	[רבי חנינא בר פפא]												■	◇
כיוצא בדבר אתה אומר: (בראשית לז) וישלחהו מעמק חברון - א"ר חנינא בר פפא: בעצה עמוקה של אותו צדיק שקבור בחברון, דכתיב: (בראשית טו) ידוע תדע כי גר יהיה זרעך.	[רבי חנינא בר פפא]												■	◇